

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY
DNR-5.720.73.2019.KS

Warszawa, 8 stycznia 2021 r.

DECYZJA NR DNR-1/3/2021

\

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298) po rozpatrzeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/54/2020 z 1 października 2020 r., wniesionego przez ABISAL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bytomiu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchyła zaskarżoną decyzję w całości i na podstawie:

1) art. 24 ust. 14 pkt 1 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047 oraz z 2020 r. poz. 1337), stwierdza, że hulajnoga NILS EXTREME, model QD 145 (kod EAN 5907695579604) jest produktem bezpiecznym i umarza postępowanie administracyjne;

2) art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298) umarza postępowanie w zakresie nałożenia kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa jako bezprzedmiotowe;

3) art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298) umarza postępowanie w zakresie poniesienia przez ABISAL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bytomiu równowartości kosztów badań laboratoryjnych hulajnogi NILS EXTREME, model QD145 (kod EAN 5907695579604) przeprowadzonych przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Lublinie jako bezprzedmiotowe.

UZASADNIENIE

Pismem z 16 października 2020 r. (wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej jako „UOKiK” 22 października 2020 r.) przedsiębiorca ABISAL sp. z o.o. z siedzibą w Bytomiu (dalej jako „strona postępowania”) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/54/2020 z 1 października 2020 r. We wniosku strona postępowania wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, stwierdzenia, że hulajnoga NILS EXTREME, model QD 145 (kod EAN 5907695579604) jest bezpieczna i umorzenie postępowania administracyjnego prowadzonego w sprawie tego produktu na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047 z późn. zm.), (dalej jako „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”) oraz umorzenie postępowania w zakresie nałożenia kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego ogólnych wymagań bezpieczeństwa jako bezprzedmiotowego. W piśmie strona postępowania zawarła wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego w celu zweryfikowania, czy hulajnoga spełnia wymagania określone w normie PN-EN 14619:2015-07 *Sprzęt sportowy rolkowy. Hulajnogi. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań* (dalej jako: „norma PN-EN 14619:2015-07”) w zakresie zastosowanego rozwiązania konstrukcyjnego uniemożliwiającego wysunięcie trzonu kierownicy.

Do wydania zaskarżonej decyzji doszło w następującym stanie faktycznym i prawnym.

Pismem z 25 września 2019 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi UOKiK protokół wraz z aktami kontroli dotyczący hulajnogi NILS EXTREME, model QD 145 (kod EAN 5907695579604) (dalej jako „hulajnoga”), wprowadzonej na rynek przez ABISAL sp. z o. o. z siedzibą w Bytomiu.

W trakcie kontroli produktu inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali hulajnogę ocenie bezpieczeństwa oraz badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów posiłkując się wymaganiami deklarowanej przez przedsiębiorcę normy PN-EN 14619:2015-07.

W wyniku badań organoleptycznych inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIHH stwierdzili, że produkt nie posiada oznaczenia klasy hulajnogi na opakowaniu (co narusza pkt 6.2.c normy PN-EN 14619:2015-07) a w instrukcji użytkowania nie umieszczono

porady dotyczące przygotowania do użytkowania, aby uniknąć wywrócenia się lub zakleszczenia (niezgodność z pkt.7.2.f normy).

Następnie, inspektorzy Inspekcji Handlowej pobrali próbkę produktu i przekazali ją do Laboratorium UOKiK w Lublinie w celu przeprowadzenia badań laboratoryjnych. W ich toku wykazano, że produkt nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w pkt. 4.3.3c normy PN-EN 14619:2015-07 z uwagi na fakt, iż wspornik kierownicy nie posiada znaku minimalnej głębokości jego osadzenia. Ponadto możliwe jest wysunięcie trzonu kierownicy z bolcem powyżej najwyższego otworu, zablokowanie go w tej pozycji i użytkowanie produktu (*vide* sprawozdanie z badań nr 221/2019 z dnia 7 sierpnia 2019 r.).

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W toku prowadzonego postępowania przedsiębiorca ABISAL sp. z o.o. z siedzibą w Bytomiu przedstawił dowody wycofania hulajnogi z rynku oraz zamieścił na swojej stronie internetowej ogłoszenie dla konsumentów oraz informację o możliwości zwrotu hulajnogi. Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania Prezes UOKiK uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez hulajnogę i umorzył postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tego produktu na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W tej samej decyzji na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK nałożył na ABISAL sp. z o. o.o. z siedzibą w Bytomiu karę pieniężną w wysokości 30 000 zł oraz obciążył obowiązkiem uiszczenia równowartości kosztów badań laboratoryjnych tego produktu.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania zarzuciła zaskarżonej decyzji:

1. Naruszenie przepisów prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, tj.:
 - a) art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, poprzez niezastosowanie tego przepisu i nieuznanie, że hulajnoga jest produktem bezpiecznym, w sytuacji, gdy produkt ten nie stwarza zagrożenia dla konsumentów w przypadku jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem;
 - b) art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że niezgodność produktu z normą wskazuje na fakt, iż nie jest bezpieczny, podczas gdy wskazany przepis wprowadza jedynie

domniemanie bezpieczeństwa produktu w przypadku jego zgodności z normą, nie uprawnia natomiast do automatycznego stwierdzenia, że w przypadku braku zgodności z normą produkt nie jest bezpieczny;

- c) art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że niezgodność produktu z normą nawet w przypadku, gdy zastosowane rozwiązania zapewniają bezpieczeństwo na poziomie wyższym niż zawarte w normie pomimo to świadczą o tym, że produkt nie jest bezpieczny;
 - d) art. 6 ust. 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów poprzez jego niezastosowanie i niedokonanie – w następstwie przyjęcia przez organ braku zgodności produktu z normą – oceny bezpieczeństwa produktu z uwzględnieniem okoliczności wskazanych w tym przepisie;
 - e) art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i umorzenie postępowania z błędnego uznania, że działania producenta usunęły przyczyny zagrożeń, podczas gdy przyczyn zagrożeń w ogóle nie było, bowiem produkt był i jest bezpieczny, a działania spółki wynikały jedynie ze szczególnej dbałości o bezpieczeństwo produktów, w zakresie szerszym niż wynika to z obowiązujących przepisów;
 - f) art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów poprzez niezastosowanie tego przepisu i nieumorzenie postępowania z uwagi na to, że hulajnoga jest produktem bezpiecznym;
 - g) art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów poprzez jego błędne zastosowanie i wymierzenie spółce kary pieniężnej w przypadku braku spełnienia przesłanki wprowadzenia na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa i tym samym braku podstaw formalno-prawnych do wymierzenia kary.
2. Naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tj.:
- a) art. 8 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez odstąpienie bez uzasadnionej przyczyny od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym, tj. poprzez wydanie odmiennych decyzji co do różnych podmiotów w takim samym lub co najmniej analogicznym stanie faktycznym i prawnym;

- b) art. 7, art. 77 § 1, art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez dowolną interpretację materiału dowodowego i przyjęcie, że strona nie wykazała zgodności produktu z normą PN-EN 14619:2015-07 oraz nie wykazała bezpieczeństwa produktu w inny sposób, podczas gdy podjęła ona szereg działań mających na celu wykazanie, że produkt spełnia standardy bezpieczeństwa zawarte w normie, a nawet zapewnia bezpieczeństwo na poziomie wyższym niż zawarte w normie;
- c) art. 7, art. 77 § 1, art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego poprzez niezgromadzenie i nierozpatrzenie całości materiału dowodowego w sprawie oraz niepodjęcie przez organ – mimo takiego obowiązku – działań mających na celu kompleksowe ustalenie stanu faktycznego w sprawie, a zamiast tego ograniczenie się przez Prezesa UOKiK do stwierdzenia obalenia domniemania zgodności produktu z normą i przerwania na stronę obowiązku udowodnienia bezpieczeństwa produktu, w tym poprzez dokonanie modyfikacji czy wymiany elementów.

W związku z wnioskiem strony postępowania, postanowieniem z 19 listopada 2020 r. Prezes UOKiK postanowił o przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego - Zakładów Badań i Atestacji „ZETOM” im. Prof. F. Stauba spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Katowicach w celu zweryfikowania, czy hulajnoga NILS EXTREME, model QD 145 (kod EAN 5907695579604) spełnia wymagania bezpieczeństwa co do zastosowanego rozwiązania konstrukcyjnego uniemożliwiającego wysunięcie trzonu kierownicy, adekwatnego do wymagania zawartego w pkt 4.3.3. c normy PN-EN 14619:2015-07.

Ze sprawozdania z badań nr B/2020/349 z 2 grudnia 2020 r. wynika, że w hulajnodze zastosowano rozwiązanie polegające na tym, że minimalna dozwolona głębokość wsunięcia kierownicy w kolumnę jest określona przez otwór w kolumnie, który służy do ustawienia maksymalnej dozwolonej wysokości kierownicy. Producent przewidział regulację dwustopniową. Ustawienie wysokości kierownicy polega na zablokowaniu zatrzasku sprężynowego w jednym z dwóch otworów wykonanych w kolumnie i zablokowaniu w tej pozycji poprzez mechanizm zaciskowy. Dodatkowo zastosowano zabezpieczenie przed możliwością całkowitego wysunięcia kierownicy z kolumny bez użycia narzędzia. W opinii nr 17/2020 z 2 grudnia 2020 r. biegły stwierdził, że zastosowane rozwiązanie konstrukcyjne związane z regulacją wysokości kolumny kierownicy zapewnia bezpieczeństwo na poziomie

co najmniej równoważnym w stosunku do wymaganego w pkt 7.3.3.c normy PN-EN 14619:2015-07. Jednocześnie biegły stwierdził, że z uwagi na stosunkowo nieduże wymiary hulajnogi, należy rozważyć określenie maksymalnego wzrostu użytkownika, a także zauważył, że w instrukcji brakuje szczegółowego opisu czynności związanych z regulacją wysokości (dozwolone tylko dwa ustawienia) i ostrzeżenia przed wysuwaniem kierownicy powyżej górnego ustawienia.

Pismem z 15 grudnia 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o wynikach badań i opinii biegłego, a także wynikającym z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszanych żądań, a także przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, co następuje.

Istotą ogólnej zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, wyrażonej w art. 15 Kodeksu postępowania administracyjnego, jest zapewnienie stronom postępowania prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, realizowanego poprzez złożenie odwołania od decyzji organu I instancji. Stosownie do art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, przy czym art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego stanowi, że przez „ministra” należy rozumieć również Prezesa i wiceprezesa Rady Ministrów pełniących funkcje ministra kierującego określonym działem administracji rządowej, ministrów kierujących określonymi działami administracji rządowej, przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, kierowników centralnych urzędów administracji rządowej podporządkowanych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra, a także kierowników innych równorzędnych urzędów państwowych załatwiających sprawy, o których mowa w art. 1 pkt 1 i pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego. W świetle powyższego, od rozstrzygnięć wydanych przez Prezesa UOKiK – będącego centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów, nad którego działalnością nadzór sprawuje Prezes Rady Ministrów – przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, który stosownie do art. 129 § 2

w związku z art. 127 Kodeksu postępowania administracyjnego wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie postępowania.

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/54/2020 z 1 października 2020 r. został złożony przez stronę postępowania w terminie. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy i o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

Wniesienie odwołania prowadzi do ponownego rozpatrzenia tej samej sprawy administracyjnej (tożsamej pod względem podmiotowym i przedmiotowym) oraz rozstrzygnięcie jej decyzją administracyjną przez organ drugiej instancji. Granice postępowania dowodowego generalnie wyznaczają zasady ogólne postępowania administracyjnego. Organ odwoławczy, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej (art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego) i zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego) dokonuje oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji. Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, nie zaś jedynie kontrola decyzji organu I instancji czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (B. Adamiak w: B. Adamiak, J. Borkowski: Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2017). Organ jest zatem zobowiązany do ponownego rozważenia wszelkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. Stosując się do wskazanych wytycznych, Prezes UOKiK w toku postępowania wszczętego na skutek wniosku strony postępowania dokonał ponownej analizy zgromadzonego materiału dowodowego. Po przeanalizowaniu podniesionych przez stronę zarzutów i zapoznaniu się z wynikami badań laboratoryjnych Prezes UOKiK uznał, że zaskarżona decyzja powinna zostać uchylona, choć nie wszystkie zarzuty zasługują na uwzględnienie.

Przedsiębiorca ABISAL sp. z o.o. z siedzibą w Bytomiu wprowadził na rynek hulajnogę NILS EXTREME, model QD145 (kod EAN 5907695579604) i jest jej producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie

wyzaczył przedstawiciela – importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o wolnym Handlu (EFTA) – strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W oświadczeniu z 29 stycznia 2020 r. strona postępowania potwierdziła, że pełni rolę importera produktu. Ponadto na opakowaniu hulajnogi umieszczono m.in. informację: „Importer Abisal sp. z o.o. ul. Św. Elżbiety 6 41-905 Bytom Polska”.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego zakończonego zaskarżoną decyzją stanowiła ocena organoleptyczna i badania laboratoryjne hulajnogi w wyniku których stwierdzono nieprawidłowości konstrukcyjne oraz brak wymaganych oznaczeń i informacji dotyczących użytkowania produktu, co w konsekwencji może doprowadzić do upadku oraz spowodowania obrażeń ciała użytkownika (np. stłuczeń, złamań kończyn, wstrząśnienia mózgu lub urazów kręgosłupa). Prezes UOKiK w zaskarżonej decyzji uznał, że kwestionowana hulajnoga nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i stwarza zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania zakwestionowała tę ocenę produktu twierdząc, że wprowadzony przez nią na rynek produkt jest bezpieczny. Dokonując oceny bezpieczeństwa hulajnogi, zarówno inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, jak i Laboratorium UOKiK w Lublinie posiłowali się wymaganiami określonymi w normie PN-EN 14619:2015-07. Strona postępowania w piśmie z 9 stycznia 2020 r. została poinformowana o wynikach kontroli hulajnogi i o tym, że oceny bezpieczeństwa tego produktu dokonano w oparciu o wymagania określone w normie PN-EN 14619:2015-07. Strona postępowania nie kwestionowała tych ustaleń w toku postępowania pierwszoinstancyjnego i przystąpiła do działań mających na celu wyeliminowanie stwierdzonych zagrożeń.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia

ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ww. ustawy produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4, nie jest produktem bezpiecznym.

Prezes UOKiK uznaje, że skoro to na przedsiębiorcy ciąży obowiązek wprowadzania na rynek wyłącznie produktów bezpiecznych, to on pewien wykazać, że tak jest rzeczywiście. W celu zagwarantowania, że produkt jest bezpieczny, przedsiębiorca może posiłkować się wymaganiami określonymi w normach. W niniejszej sprawie strona postępowania zamieściła na opakowaniu hulajnogi numer normy PN-EN 14619:2015-07, a tym samym zadeklarowała, że spełnia ona wymagania określone w tej normie. Po uzyskaniu informacji o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie hulajnogi, dobrowolnie podjęła wskazane przez Prezesa UOKiK działania w celu wyeliminowania stwierdzonych niezgodności. Prezes UOKiK był miał więc pełne podstawy aby uznać, że hulajnoga nie jest bezpieczna i – w konsekwencji – nałożyć na stronę postępowania administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, jak również obciążyć ją kosztami badań laboratoryjnych.

W tym miejscu – odnosząc się do postawionego we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy zarzutu naruszenia art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów trzeba zauważyć, że Prezes UOKiK nie stosował w tej sprawie tego przepisu, nie jest więc zasadny postawiony zarzut jego błędnego zastosowania. Norma PN-EN 14619:2015-07 *Sprzęt sportowy rolkowy. Hulajnogi. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań* należy do norm będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Możliwość oceny bezpieczeństwa produktów w oparciu o ten rodzaj norm wynika z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W tym przypadku ocena bezpieczeństwa hulajnogi w oparciu o wymagania tej normy była uzasadniona także tym, że strona postępowania zadeklarowała zgodność hulajnogi z tą normą, poprzez wskazanie jej numeru na opakowaniu produktu.

Strona postępowania dopiero we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakwestionowała przeprowadzoną przez Prezesa UOKiK ocenę hulajnogi dowodząc, że jest ona produktem bezpiecznym i negując dokonanie oceny jej bezpieczeństwa w oparciu o wymagania normy.

Zgodnie z art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ rozpatrujący wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy wydaje decyzję, w której:

1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo

- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Rozpatrując sprawę na skutek środka zaskarżenia wniesionego przez stronę postępowania z zachowaniem ustawowego terminu, po przeprowadzeniu postępowania z zachowaniem reguł wyrażonych w art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów podniesionych przez stronę postępowania, Prezes UOKiK stwierdził, że zaistniały podstawy do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenia co do istoty sprawy.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania wniosła o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego tj. przebadanie zabezpieczonej próbki rozjemczej hulajnogi, dowodząc że produkt nie stwarza zagrożeń dla zdrowia użytkowników. Wobec powyższego, w celu zweryfikowania spełniania wymagań bezpieczeństwa przez hulajnogę NILS EXTREME, model QD 145 (kod EAN 5907695579604), Prezes UOKiK wystąpił do Zakładu Badań i Atestacji "ZETOM" sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach o przeprowadzenie badania hulajnogi, które umożliwiłyby ocenę, czy zastosowane rozwiązanie konstrukcyjne zapewnia bezpieczeństwo. Z przekazanego sprawozdania z badań laboratoryjnych i opinii powołanego przez Prezesa UOKiK biegłego wynika, że zastosowane rozwiązanie konstrukcyjne związane z regulacją wysokością kolumny kierownicy zapewnia bezpieczeństwo na poziomie co najmniej równoważnym w stosunku do wymagań normy w tym zakresie. W związku z tym, opierając się na zgromadzonym w niniejszym postępowaniu materiale dowodowym, zwłaszcza biorąc pod uwagę pozytywne wyniki badań laboratoryjnych hulajnogi zawarte w sprawozdaniu nr B/2020/349 Zakładu Badań i Atestacji "ZETOM" sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach oraz opinię tego laboratorium nr 17/2020 z 2 grudnia 2020 r., Prezes UOKiK odstąpił od kwestionowania bezpieczeństwa przedmiotowego hulajnogi. Tym samym Prezes UOKiK, uznał, że hulajnoga NILS EXTREME, model QD 145 (kod EAN 5907695579604), wprowadzona na rynek przez przedsiębiorcę ABISAL spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bytomiu, spełnia ogólne wymagania bezpieczeństwa i nie zagraża bezpieczeństwu użytkownika. Niemniej jednak, należy zauważyć, że o ile biegły nie kwestionował zastosowanego rozwiązania konstrukcyjnego, zgłosił zastrzeżenia dotyczące oznakowania produktu. W związku z tym, że strona postępowania wycofała z rynku hulajnogi, w przypadku jeśli będzie chciała je ponownie

wprowadzić, powinna wprowadzić w ich oznakowaniu zmiany zgodne z sugestiami Zakładu Badań i Atestacji "ZETOM" sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach, jak również usunąć z jej oznakowania numer normy 14619:2015-07.

Jednocześnie z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK ustalił w toku postępowania, że hulajnoga NILS EXTREME, model QD 145 (kod EAN 5907695579604) jest produktem bezpiecznym, zasadne jest umorzenie postępowania w zakresie nałożenia kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa jako bezprzedmiotowego. Zgodnie z art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Przyczyny bezprzedmiotowości mogą zaistnieć zarówno przed wszczęciem postępowania, jak i pojawić się po jego wszczęciu oraz mogą być różnorodnej natury. Dzieli się je na podmiotowe i przedmiotowe, te ostatnie zaś na spowodowane faktami naturalnymi lub zdarzeniami prawnymi. Tym samym bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której mowa w art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego może wynikać z bardzo różnorodnych przyczyn, ich katalog nie jest zamknięty (vide wyrok WSA w Łodzi z 27 października 2016 r., sygn. akt II SA/Łd 416/16). O bezprzedmiotowości postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego można mówić wówczas, gdy odpadł jeden z konstytutywnych elementów sprawy administracyjnej. Tak rozumiana przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, może również powstać w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem (vide wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 25 października 2017 r., II SA/Go 640/17). W niniejszej sprawie Prezes UOKiK ustalił, że hulajnoga jest bezpieczna, a zatem nie można orzec kary pieniężnej określonej w art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bowiem zgodnie z jego treścią, kara pieniężna za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa może być nałożona na producenta za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa.

Konsekwencją uznania hulajnogi NILS EXTREME, model QD 145 (kod EAN 5907695579604) za produkt bezpieczny jest także konieczność umorzenia jako bezprzedmiotowego postępowania w zakresie obciążenia strony postępowania obowiązkiem uiszczenia równowartości kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez

Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie. Zgodnie bowiem z art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, obowiązek ten obciąża stronę jedynie w przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 1, 2, 4 albo ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. poz. 2193 z późn. zm.), składając skargę strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub

częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sadowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
radca prawny Katarzyna Skowrońska
Departament Nadzoru Rynku
/podpisano elektronicznie/